

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. Kor-I-22, k. 690. Originál, rukopis. Záhlaví: Dr. Štefanovič Milos h. ügyvéd – advokát, Pozsony, <kórház utca 10/I> – Prešporok, <špitálska ulica 10/I>.

JIRÁSEK, J. Z korešpondencie predstaviteľov českého a slovenského národného hnutia na prelome 19. a 20. storočia. In *Historický časopis 17* (1969), č. 2, s. 280–284. Dopis je publikován s vynecháním jedné strany.

- a – Prozatím (latinsky).
- b – Krajský soud.
- c – Hecuba (latinsky, řecky Hekabé), podle řecké báje manželka trójského krále Priama, matka Paridova. V těhotenství měla sen, že porodí pochodeň, která zapálila město, což věstci vysvětlili tak, že její dítě přinese zkázu Tróji. Hecuba ve snaze zabránit naplnění věštby hned po porodu Parida odložila, ale její syn přesto dospěl, pro únos krásné Heleny stal se příčinou trójské války a zavinil tak zkázu města. Výraz „být Hekubou“ zde znamená „být bez vlastního zavinění nositelem neštěstí“.
- d – Tj. nebylo s ničím srovnatelné.
- e – Rakouského čísla.
- f – Říšské radé.
- g – Text od začátku odstavce „naše postavenie nemá a nemalo páru“ až po „Ludia najpoprednejši ako“ není publikován v JIRÁSEK, J. Z korešpondencie predstaviteľov českého a slovenského národného hnutia na prelome 19. a 20. storočia. In *Historický časopis 17* (1969), č. 2, s. 280–284.
- h – Místní označení pro německou menšinu na středním Slovensku, hlavně v okolí Handlové.
- ch– Slova „Ludí, ktorých sa týkajú“ jsou vepsána jako vsuvka.
- 1 – Tři slovenská gymnázia (v Revúci, Kláštore pod Znievom a T. S. Martině) uherská vláda uzavřela v letech 1874–1875. V roce 1875 byla zrušena i Matica slovenská.
- 2 – V roce 1884 se Slovenská národní strana rozhodla pro volební pasivitu, ve které setrvala až do roku 1901. Pasivita však nijak nenarušila dominantní postavení vládnoucí uherské (ve skutečnosti maďarské) liberální strany, která naopak svoji většinu opírala o poslance zvolené díky maďarónským úředníkům a zemanům ve slovenských volebních obvodech.
- 3 – Zřejmě Miloslav Kulišek (1843–1910), slovenský advokát a osvětový pracovník. V uvedené době žili ještě dva národní aktivisté téhož jména: Juraj Lubomil Kulišek (1815–1898), učitel a účetní Gazdovského spolku (družstva) ve Vrbovích a Pavol Kulišek (1859–1915), učitel v Novom Meste nad Váhom, později účetní tamní pobočky Myjavské banky. Z kontextu není jasné, o kterého Kuliška se jedná.
- 4 – Vysoký daňový volební census v Uhrách vylučoval většinu obyvatelstva z volebního práva. Štefanovič chce říci, že na rozdíl od sedmihradských Rumunů nezanedbatelná část slovenských sedláků přesto volební právo má, avšak nehlasuje na slovenské národní kandidáty.

T. G. Masaryk E. Šoltézové
Praha, 17. října 1895

/27

Ctená milostivá paní,

dovolil jsem si poslat několik svých prací o nichž se domnívám, že mají pro Vás nějaký interes; dnes připojuji rozbor RKZ-ho a možná, že se mi ještě dostane exempláře jedné prácičky české asketické – poslal bych ji pak také.

V Naší době zahájíme tímto číslem (1.) výklady a zprávy o věcech slovenských; snad pání na Slovensku na vzájem psátí budou o věcech českých – tak by se připravovala

lepší vzájemnost a shoda. Nevím zatím jiné než literární cesty, neboť i ta naše česko-slovenská líga jaksi mdlí a spí.

Moje žena srdečně pozdravuje.
Poroučíme se všichni Vám a p. Šoltězovi.

V Praze 17/10 95.

T. G. Masaryk.

DOPIS

ALU SNK, f. E. Šoltězová, sign. A 988. Originál, rukopis.

T. G. Masaryk J. Vlčkovi
[S. l.], 9. února 1896

/28

M[ilý] příteli,
gracias^a za *Dějiny*.¹ Přečetl jsem dnes a těším se na pokračování² a hlavně na 2. vydání.³
(Mezi jiným: ad p. 348: neozývá se z Kováčova⁴ Horehroní také Chelčický?)
9/2 96 T. Masaryk

DOPIS

LA PNP, f. J. Vlček. Originál, rukopis.

a – Děkuji (latinsky a španělsky).

1 – VLČEK, J. *Dějiny literatury slovenskej. I.-II.* T. Sv. Martin 1889–1890. Viz též následující poznámka.

2 – Masaryk zřejmě četl sešitové vydání Vlčkových dějin slovenské literatury, které vycházely česky nákladem Jednoty českých filologů – *Dějiny literatury slovenské*. Sešit pátý. [S. l. s. d.], s. 289–352.

3 – Druhé vydání vyšlo v Matici slovenské v Martině teprve v roce 1923.

4 – V 2. vydání Vlčkových dějin z roku 1923 je zmínka o Kováčovi na s. 190.